

Intervju s prof. dr. sc. Damirom Medakom, prodekanom za znanstveni rad i međunarodnu suradnju Geodetskog fakulteta

Razgovarali: Boris Skopljak¹ i Ozren Kopanica²

Početak studenog obavili smo razgovor s istaknutim nastavnikom Geodetskog fakulteta u Zagrebu prof. dr. sc. Damirom Medakom. Za one koji su malo slabije upućeni, prof. Medak je predavač i ispitivač na kolegijima Geodetske baze podataka, Analiza prostornih podataka te Programsko inženjerstvo u geomatici po starom programu, a po novom bolonjskom sustavu na kolegijima Baze podataka te Modeliranje geoinformacija. Uza sve ove nastavničke aktivnosti pročelnik je Katedre za geoinformatiku te obnaša dužnost

prodekana za znanstveni rad i međunarodnu suradnju.

Prof. Medak član je Upravnog odbora Hrvatskog geodetskog društva te glavni urednik Geodetskog lista. Također je i predsjednik Hrvatskog povjerenstva za geodeziju i geofiziku pri HAZU, te član suradnik Akademije tehničkih znanosti Hrvatske.

Pristupačan kao i uvijek, profesor Medak nas je ugodno primio u svom uredu, gdje smo se po prvi puta mi studenti našli u ulozi ispitivača.

E: Odmah na početku ovog intervjua čestitamo

Vam, naime čuli smo da ste nedavno promaknuli iz nastavničkog zvanja izvanrednog profesora u zvanje redovnog profesora Geodetskog fakulteta.

M: Zahvaljujem. Postupak izbora profesora je dosta dugotrajna i značajna stvar za nas profesore, bez obzira što se možda za vas kao studente ne vidi neka razlika.

E: Rođeni ste u Dubrovniku. Kako ste se uspjeli riješiti nadaleko poznatog dubrovačkog naglasaka?

M: Taj poznati dubrovački naglasak nisam ni imao prigo-

[1] Boris Skopljak, usmjerenje: Inženjerska geodezija i upravljanje prostornim informacijama, e-mail: bskopljak@geof.hr

[2] Ozren Kopanica, usmjerenje: Inženjerska geodezija i upravljanje prostornim informacijama, e-mail: okopanica@geof.hr

de steći jer sam tamo samo rođen. Moj zavičaj je dolina Neretve, odnosno grad Metković. U Metkoviću nema dubrovačkog naglasaka, a nema ni onog koji vuče na priobalni dio Dalmacije pa nije bio problem riješiti se naglasaka.

E: Kako ste se uopće odlučili za geodeziju, s obzirom da ste završili odgojno-obrazovnu srednju školu kako navodite u vašoj biografiji?

M: Sasvim slučajno. Pri povratku s priprema za prijemni ispit ispred šahovskog kluba sam susreo šefa katastra u Metkoviću, dipl. inž. Antu Repca (nažalost poginuo je u Domovinskom ratu). U klubu smo zajedno pogledali Repetitorij matematike kojeg je napisao prof. Apsen. Ante me je pitao znam li tko je Boris Apsen. Tada sam naučio da je Boris Apsen geodet. Pitao me je za što se to pripremam, ja sam mu rekao, eto, za studij, pa ćemo vidjeti što će biti. Možda nešto gdje se polaže matematika i fizika, i onda mi je rekao zašto ne i geodezija. Ja sam rekao isto tako zašto ne, došao na prijemni iz geodezije, položio ga i ostao na Geodetskom fakultetu. Može se reći, da nije bilo tog susreta možda ne bi bilo danas mene kao geodeta.

E: U kakvom Vam je sjećanju ostao prijemni ispit? Jest li imali veliku tremu, da li ste se dugo pripremali. Sjećate li se koji ste bili na prijemnom?

M: Pa sjećam se. Pripremao sam se, bio sam prvi, ali to je sve stvar dobre pripreme. Bilo je sve dobro organizirano, sve je bilo onako kako treba, nije bilo nekih problema. Možda su tada zadaci bili drukčiji nego sad, meni se čini da su sad malo teži nego prije.

E: Studentski život. Da li ste živjeli u domu ili...?

M: Ja sam u studentskom domu "Cvjetno naselje" proveo ukupno osam godina. Tako da je ta adresa možda obilježila cijeli moj studij koji je bio, opet...po mom sjećanju uredan i dobro organiziran. Studentski život: geodezija kao timski rad, nezaboravna jednosatna čekanja u redovima u studentskim restoranima, vježbe na Jelenovcu, savskom nasipu, praksa na Lipnici ...

E: Kako ste provodili slobodno vrijeme za vrijeme studija?

M: Za vrijeme studija većina stvari se mogla naučiti na fakultetu, tako da smo imali vremena za neke studentske aktivnosti kao i vi danas. U to vrijeme održani su studentski izbori te je na kraju ispalo da sam ja postao potpredsjednik Skupštine Sveučilišta u Zagrebu, U Rektoratu sam proveo mandat koji je potrajao tri do četiri godine, i koji je bio obilježen brojnim aktivnostima vezanim uz studente prognanike, studentske stipendije te uz pripremu Zakona o studentskom zboru.

E: Spominjete da ste igrali šah?

M: Na početku studija stekao sam titulu majstora, a onda je kasnije ostajalo sve manje i manje vremena da se kroz godinu negdje provede 10, 20 dana igrajući šah,. To je jedna obaveza koja kasnije više ne ide, ali u srednjoškolskim danima je bilo zanimljivo.

E: Jeste imali problema s nekim kolegijima za vrijeme studija, da li ste sve ispite prošli otprve?

M: Na oba pitanja odgovor je ne.

B.:Jeste li imali kada tremu prije nekog važnog ispita?

M: Pred ispite ne toliko, ali recimo da je bilo više treme pred prva predavanja koja je trebalo održati studentima.

E: Da li Vam se isplatio odlazak na studij u Beč?

M: O da! Zadovoljan sam, i to ne samo odlaskom na studij u Beč, nego još prije toga odlaskom na jednu tromjesečnu stipendiju u Graz, a još prije toga, '91., na jednomjesečnu stipendiju u Beč, gdje sam naučio prve riječi njemačkog jezika koji mi danas isto tako dobro dođe u struci i privatnom životu, a s kojim nisam ranije imao dodira u školi.

E: Da li je velika razlika u kvaliteti studiranja vani i ovdje?

M: Pa nije, nije tako velika. Specifičnost je Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u tome što za razliku od većine tehničkih fakulteta geodetskog i geoinformatičkog smjera u Europi imamo zavidno visok broj studenata. Iz toga slijede i dobre i loše strane. Dobre su te da imate studente koji su motivirani da u takvoj atmosferi konkurencije nauče što više. S druge strane imate problem da profesori moraju raditi s većim grupama studenata pa se onda možda u većoj grupi studenata malo teže radi, ali je to puno bolje nego da ste bez studenata, a takvih slučajeva u inozemstvu također ima. Uz dobru organizaciju postižu se dobri rezultati o čemu svjedoče naši diplomirani inženjeri koji, kad odu u inozemstvo, ili jako dobro pridonose radu tvrtki u kojima se zaposle, ili vrlo uspješno završe poslijediplomske studije koje upišu. Nitko od vas ne traži koji ste program završili, dovoljno je

napisati koji ste fakultet završili da vam se to nostrificira i prizna u Njemačkoj, u Austriji, u Švicarskoj i većini drugih zemalja u Europi.

E: Geodetski fakultet jedna je od rijetkih akademskih institucija u Europi koja egzistira kao samostalni fakultet, drugdje se studij geodezije obično izvodi u sklopu građevinskog ili nekog drugog fakulteta.

M: Time smo se mi ovdje uvijek ponosili. Nekad je ranije to bio još fakultet u Delftu, u Nizozemskoj, danas ni on više nije samostalan... Ali to je samo stvar organizacije studija. Dakle, mi smo na Sveučilištu u Zagrebu nastavili tradiciju rascjepkanog sveučilišta, dok su sveučilišta u Europi inače dosta integrirana i imaju samo različite smjerove, bilo na sveučilištu bilo na tehničkom sveučilištu. A ponegdje je geodezija samo smjer na građevini, ali je dosta čest slučaj da je ona samo jedan smjer na tehničkom sveučilištu, pa je zbog toga to odjel tehničkog sveučilišta, ne nužno odjel građevinskog fakulteta. To ima svoje dobre i loše strane, ali o tome se i danas vode ra-

sprave na Zagrebačkom sveučilištu; po novom zakonu, za dvije do tri godine, mi bismo ovdje svakako trebali postati dio Sveučilišta više nego što smo to sada. Samostalnost ima svoje prednosti, ali isto tako prisutan je i problem s prepoznatljivošću premale jedinice jednog velikog sveučilišta.

E: Da li se onda javlja problem što se tiče razmjene studenata?

M: To ne bi trebao biti problem. Problem je samo u organizaciji razmjene između sveučilišta. Ako na sveučilištu ne gledamo studij kao studij na fakultetu nego kao studij određenog programa, onda nikakvih problema nema. Jedna godina provedena na programu geodezije i geoinformatike negdje u inozemstvu jednaka je jednoj godini provedenoj na našem programu u Hrvatskoj. I onda se takve godine, ako su približno po sadržaju kompatibilne, studentu priznaju kao određen broj bodova u onoj sumi koju treba prikupiti za studij. Programi su važni, ne fakulteti kao jedinice.

E: Kome se onda trebaju obratiti studenti zainte-

resirani za međunarodnu suradnju?

M: Jedna je mogućnost razmjene kroz studentske prakse, za što se studenti trebaju obratiti organizaciji IAESTE, a druga je vezana uz stipendije za studijske boravke u inozemstvu, gdje bi bilo poželjno da u budućnosti studenti provedu npr. jedan semestar svog studija. Takve aktivnosti je dobro početi na matičnom fakultetu. Studetni se mogu javiti bilo prodekanu za međunarodnu suradnju, bilo prodekanu za studente. Treba unaprijed regulirati status semestra kojeg bi proveli vani, provjeriti da li je taj semestar kompatibilan s nastavom u Zagrebu. Kada se student vrati s određenim brojem bodova, treba ih ukomponirati u naš nastavni plan. Tada student neće izgubiti semestar nego će ga jednostavno samo provesti negdje drugdje. Dakle, koordinirano, sa Fakultetom uz pomoć Ureda, najčešće i ministarstava nadležnih za visoko obrazovanje u zemlji domaćinu, i visokoškolskih institucija, moguće je riješiti na odgovarajući način i stipendiranje, samo sve to treba napraviti unaprijed, najčešće već početkom kalendarske godine za iduću ak. godinu. Računajte da s tim treba početi devet do deset mjeseci prije nego što želite negdje ići.

E: Da li je obvezatno je poznavanje jezika zemlje u koju se ide?

M: Da. Ili engleskog, ovisno o tome u kakvom se obliku nastava nudi. Najčešće se kod same prijave za stipendije traži potvrda o znanju stranog jezika.

E: Da li je nužno da u razmjeni sudjeluju studenti samo viših godina?

M: U budućnosti bi to tre-

balo biti prilično liberalno, ali načelno studenti barem druge godine, tako da su ovdje u svakom slučaju započeli studij. Tada je logično da gostujući semestar bude na drugoj ili trećoj godini. Možda bi najspretnije bilo da su to semestri na završnim godinama svakog od naših studija, preddiplomskog i diplomskog. Onda je najjednostavnije ukomponirati jedan takav semestar, da se studenta ne omete u prikupljanju bodova za upis u sljedeću akademsku godinu.

E: Da li ste zadovoljni pristupom studenata na predavanjima, njihovim zala-

ganjem?

M: Uglavnom da, iako se naravno mogu istaknuti pozitivni primjeri kakvih je obično negdje između jedne četvrtine i jedne trećine, i možda ne baš preveliki interes jednog manjeg dijela, koji možda nisu naviknuti na intenzivnu nastavu kroz cijeli semestar, nego bi preferirali očito nekakav kampanjski oblik učenja, neprimjeren tehničkom fakultetu. Ali uglavnom je motivacija ovog jednog dijela jako dobra, kao što je to bio slučaj i sa prethodnim generacijama.

E: Kao zaključak, što biste biste poručili današnjim

naraštajima studenata?

M: Budite kritični, ništa drugo. Prema drugima, a onda će doći vrijeme kad ćete biti kritični i prema sebi. Jedna od važnih stvari je biti kritičan i ne bojati se, ovo sve drugo je... rutina.

Nekoliko brzopoteznih

E: Najdraži film?

M: Kum, bez obzira 1, 2 ili 3.

E: Glumac?

M: Clint Eastwood.

E: Glumica?

M: Meryl Streep.

B: Imate neki omiljeni sport koji pratite?

M: Šah, iako ne znam da li to ljudi vide kao sport.

B: Hajduk ili Dinamo?

M: Hmm...

B: Ili ništa od navedenog?

M: Pa ništa, da...bolje ništa nego nešto.

B: Omiljena glazbena grupa? Preferirate li možda klasičnu glazbu?

M: Ne, u svakom slučaju prije moderno. U2 ako govorimo o grupi.

E: Tri najosobe 20. stoljeća?

M: Teško pitanje. Možda Einstein, Ghandi i Ivan Pavao II. Evo, recimo da su to te tri.

E: Najdraža knjiga, osim Macarola? Pisac?

M: Hermann Hesse "Stepski vuk".

E: Imate neki auto snova? Možda radije neko računalo iz snova?

M: Materijalne stvari su uvijek nestalne vrijednosti. Sve će to za desetak godina biti jedna hrpa lima ili nekog drugog materijala za recikliranje.

B: Posjećujete li možda kazalište, opere, predstave, kino?

M: Da, posjećujem kazališta, predstave, nastupe, filmove. Ali s obitelji češće dječje, zbog djece. ■

